

Sygn. akt IX U 216/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania G. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie ustawodawstwa właściwego w zakresie ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania G. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 lutego 2015 r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IXU 216/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.02.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wznowienia postępowania w sprawie ustalenia właściwego ustawodawstwa z uwagi na równoczesne prowadzenie działalności gospodarczej na terenie Polski i wykonywanie pracy najemnej na Słowacji w stosunku do ubezpieczonego G. M. (M.) w okresie od dnia 01.10.2013r., rozstrzygniętego prawomocną decyzją

z dnia 20.08.2014r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż decyzją z dnia 20.08.2014r. ustalił,

że z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od dnia 01.10.2013r. zastosowanie ma ustawodawstwo polskie. Od decyzji tej nie zostało wniesione odwołanie.

W dniu 28.01.2015r. ubezpieczony wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją jw. załączając skan potwierdzeń za wykonaną pracę na terenie Słowacji za miesiące: od 10/2013r. do 12/2014r., kopię umowy o pracę z dnia 01.10.2013r. oraz potwierdzenia przelewów wynagrodzenia na konto.

Organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na ustalone powołaną wcześniej decyzją ustawodawstwo. Nie zostały również ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ

na prawo lub zobowiązanie ustalone decyzją, gdy przedłożone raporty nie potwierdzają faktycznego świadczenia pracy.

Organ rentowy dodał, iż pismem z dnia 25.10.2013r. ustalił, że zastosowanie

ma ustawodawstwo polskie o czym została poinformowana właściwa instytucja ubezpieczeniowa na Słowacji, która nie wniosła zastrzeżeń do dokonanego ustalenia i tym samym ustawodawstwo stało się ostateczne. Nadto słowacka instytucja wydała decyzję

o wyłączeniu z ubezpieczenia na Słowacji.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyjęcie,

iż podlega ustawodawstwu na Słowacji ewentualnie o uchylenie decyzji i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Ubezpieczony generalnie zarzucił organowi rentowemu naruszenie przepisów prawa materialnego przez brak zastosowania w stosunku do ubezpieczonego art.13 ust.3 Rozporządzenia nr 883/2004. Wskazał, iż na podstawie zawartej umowy rzeczywiście wykonywał pracę na Słowacji, która to praca nie miała charakteru marginalnego. Dodał,

iż organ rentowy nie miał uprawnień do oceny pracy ubezpieczonego na Słowacji,

czy i jak była ta praca świadczona oraz czy kwalifikuje ona ubezpieczonego do zastosowania ustawodawstwa słowackiego w tym zakresie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony G. M. prowadzi działalność gospodarczą na terenie Polski

w Ż. – (...) G. M. i z tego tytułu dokonał zgłoszenia

do ubezpieczeń społecznych od dnia 01.05.2013r.

W dniu 01.10.2013r. ubezpieczony zawarł umowę o pracę z firmą (...) s.r.o.

w Č. .

Zgodnie z tą umową ubezpieczony miał wykonywać dla pracodawcy pracę promotora usług i produktów świadczonych przez pracodawcę albo klientów pracodawcy. Praca

ta charakteryzowała się kontaktem z potencjalnymi klientami pracodawcy i jego klientami, prezentacją i promocją działalności pracodawcy i jego klientów, zapewnieniem pisemnych źródeł, materiałów i urządzenia technicznego w celu realizacji i przeprowadzenia szkoleń internetowych.

Miejscem pracy była Republika Słowacka, a dniem rozpoczęcia pracy dzień podpisania umowy, obowiązujący czas pracy wynosił 10 godzin miesięcznie.

Umowa zawarta była na czas nieokreślony.

Za świadczoną pracę ubezpieczonemu przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 40 Euro miesięcznie, płatne przelewem bankowym na rachunek pracownika lub inny wskazany.

W związku z zawarciem ww. umowy z firmą (...) s.r.o. ubezpieczony w dniu 08.10.2013r. został zgłoszony do ubezpieczeń na terenie Republiki Słowacji (Registračný list FO).

Organ rentowy pismem z dnia 25.10.2013r. poinformował ubezpieczonego,

iż w okresie od dnia 01.10.2013r. ubezpieczony podlega ustawodawstwu polskiemu

w zakresie ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 11 ust. 3 a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemu zabezpieczenia społecznego, gdy ustalono, że w firmie (...) s.r.o. nie dochodziło

do realnego wykonywania pracy na terenie Słowacji i stąd praca na Słowacji nie może być brana pod uwagę dla celów określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa - brak jest podstaw do ustalenia ustawodawstwa słowackiego jako właściwego na podstawie art. 13 ust. 3 powołanego Rozporządzenia nr 883/2004 w okresie jak na wstępie.

Organ rentowy zaznaczył, iż ustalenie ustawodawstwa polskiego ma charakter tymczasowy, stanie się ostateczne w ciągu dwóch miesięcy od poinformowania o tym fakcie przez organ rentowy właściwej słowackiej instytucji ubezpieczeniowej, jeżeli nie zgłosi

ona zastrzeżeń do tak ustalonego ustawodawstwa.

Pismo to zostało doręczone słowackiej instytucji ubezpieczeniowej w dniu 31.10.2013r.

Instytucja słowacka nie wniosła zastrzeżeń do tak ustalonego ustawodawstwa polskiego.

Decyzją z dnia 20.08.2014r. na podstawie art.11 ust.3 lit a Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, art.16 ust.1 i 2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009r. dotyczącego wykonywania Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego stwierdził, iż do ubezpieczonego w okresie od dnia 01.10.2013r. z tytułu prowadzonej działalności zastosowanie ma ustawowo dawstwo polskie.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na okoliczności jak w piśmie tego organu z dnia 25.10.2013r. (jw.).

Decyzja ta została ubezpieczonemu doręczona w dniu 25.08.2014r.

Od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania doprowadzając do jej uprawomocnienia.

Wskutek uprawomocnienia się tej decyzji organ rentowy w dniu 21.01.2015r. wydał decyzję, w której stwierdził, iż ubezpieczony jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym

i wypadkowemu od dnia 01.10.2013r.

Decyzja ta została ubezpieczonemu doręczona w dniu 26.01.2015r. i ubezpieczony

w przewidzianym terminie nie wniósł od niej odwołania doprowadzając do jej uprawomocnienia.

W dniu 28.01.2015r. ubezpieczony wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją z dnia 20.08.2014r. (jw.) załączając skan potwierdzeń za wykonaną pracę na terenie Słowacji za miesiące: od 10/2013r. do 12/2014r. z ujawnioną datą i godziną wykonywanej pracy, podpisane wyłącznie przez ubezpieczonego, kopię umowy o pracę

z dnia 01.10.2013r. oraz potwierdzenia przelewów wynagrodzenia na konto.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 11.02.2015r. odmawiająca wznowienia postępowania w sprawie ustalenia właściwego ustawodawstwa

za okres od dnia 01.10.2013r. jest decyzją odmawiającą ponownego ustalenia prawa

do podlegania ubezpieczeniom – rozstrzygnięcia podlegania właściwemu systemowi ubezpieczeń w powołanym spornym okresie, gdy w uzasadnieniu tej decyzji znajduje się merytoryczne odniesienie do przedłożonych przez ubezpieczonego dowodów

do pisma wniesionego w dniu 28.01.2015r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z dnia 20.08.2014r.

W takiej sytuacji podlega ona ocenie pod względem swej prawidłowości

w tym zakresie

Podstawą unijnej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego jest Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r.

w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 166/1

z dnia 30.04.2004r.) zawierające głównie normy prawa materialnego i Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009r. dotyczące wykonywania Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z dnia 30.10.2009r.). zawierające głównie normy proceduralne.

Zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. a) Rozporządzenia nr 883/2004 osoba wykonująca

w Państwie Członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego Państwa Członkowskiego.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 Rozporządzenia nr 883/2004 osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje pracę najemną.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 Rozporządzenia nr 987/2009 osoba, która wykonuje pracę w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich informuje o tym instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania. Wyznaczona instytucja Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego, uwzględniając art. 13 Rozporządzenia nr 883/2004 oraz art. 14 Rozporządzenia nr 987/2009. Takie wstępne określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa ma charakter tymczasowy, instytucja miejsca zamieszkania informuje wyznaczone instytucje Państwa Członkowskiego, w którym wykonywana jest praca o tymczasowym ustaleniu jw.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jt. Dz. U. z 2013r. poz. 1442 z późniejszymi zmianami) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą, zgodnie z art. 13 pkt. 4 ustawy od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który działalność została zawieszona.

Sąd w pełni podzielił decyzję zaskarżoną i zawartą w niej argumentację.

Zdaniem Sądu, decyzja ta jest prawidłowa, gdy organ rentowy pismem z dnia 25.10.2013r. ustalił ubezpieczonemu tymczasowo ustawodawstwo polskie od dnia 01.10.2013r., a słowacka instytucja ubezpieczeniowa do takiego ustalenia nie wniosła zastrzeżeń w terminie określonym Rozporządzeniem nr 987/2009, to jest gdy organ rentowy wyczerpał, zdaniem Sądu, tryb obowiązujący w tym przedmiocie, gdy w takiej sytuacji ustalenie ustawodawstwa polskiego w okresie spornym stało się ostateczne, a nadto, gdy

w konsekwencji tego organ rentowy prawomocną decyzją z dnia 21.01.2015r. stwierdził,

iż do ubezpieczonego w powyższym okresie spornym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ma zastosowanie ustawodawstwo polskie.

Nie jest wystarczającym dla wykazania przeciwnego – ponownego ustalenia

w zakresie jak w decyzji z dnia 20.08.2014r. przedłożenie przez ubezpieczonego wraz

z powołanym powyżej wnioskiem o wznowienie postępowania umowy o pracę i raportów

z wykonanej pracy, o jakich mowa wcześniej. Dowody te pozostają bez wpływu na ponowne ustalenie ustawodawstwa właściwego, gdy nie można ich uznać za dowody nowe, bo organ rentowy dla celów decyzji z dnia 20.08.2014r. dokonał już oceny umowy o pracę przedłożonej dla celów niniejszego postępowania ponownie przez ubezpieczonego, a raporty

z wykonanej pracy zostały sporządzone przez ubezpieczonego bez jakiegokolwiek ich potwierdzenia.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu, ubezpieczony nie wykazał rzeczywistego wykonywania pracy na terenie Słowacji zarówno przed organem rentowym jak i przed Sądem.

Biorąc pod uwagę treść umowy o pracę w zakresie miejsca świadczenia pracy, odległość z miejsca zamieszkania ubezpieczonego do miejsca świadczenia pracy oraz treść umowy o pracę w zakresie czasu pracy, gdy ubezpieczony miał wykonywać pracę

w wymiarze zaledwie 10 godzin miesięcznie i wynagrodzenia z jej tytułu, praca ta zdaniem Sądu, nawet przy przyjęciu jej wykonywania, niewątpliwie miała charakter marginalny, pomocniczy, bo nie stanowiła źródła dochodów ubezpieczonego lub znaczącej jego części, wobec niewątpliwie niezbędnych kosztów wykonania takiej pracy, co najmniej

w postaci kosztów dojazdu do tejże pracy.

W takiej sytuacji Sąd uznał, iż organ rentowy prawidłowo zastosował przepis art. 11 ust. 3 lit.a) Rozporządzenia nr 883/2004 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i ustalił w decyzji z dnia 20.08.2014r. w stosunku

do ubezpieczonego jako właściwe ustawodawstwo polskie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w Polsce i w niniejszym postępowaniu prawidłowo odmówił ponownego ustalenia w tym przedmiocie wobec okoliczności powołanych powyżej w rozumieniu art.83a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na podstawie powołanych na wstępie uregulowań prawnych z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia